

ယနေ့ ဖတ်ရတဲ့ ပထမကျမ်းထဲမှာ ဘုရားသခင်က ဆော်လမှန်မင်းကြီးကို လိုရာဆုကို တောင်းပါ။ ပေးမယ်လို့ မိန့်တော်မူတဲ့အခါ ဆော်လမှန်မင်းကြီးက ချမ်းသာကြွယ်ဝို့လည်း မတောင်းဘူး။ အသက်ရှုည်ဖို့လည်း မတောင်းဘူး။ သူ့ရန်သူတွေကို အောင်နိုင်ဖို့လည်း မတောင်းဘူး။ ဆော်လမှန်မင်းကြီး တောင်းတာက ဥာက်ပညာ ပါ။ သူက ဘုရင်တစ်ပါးအနေနဲ့ ဘုရားသခင်ရဲ့လူမျိုးကို အုပ်ချုပ်နိုင်အောင် စဉ်းစားဆင်ခြင် ဆုံးဖြတ်နိုင်အောင် ဥာက်ပညာကို တောင်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရားကလည်း ဒီတောင်းဆုံးချက်ကို သဘောကျပြီး သူမတူတဲ့ ဥာက်ပညာကို ပေးတော်မူပါတယ်။

ဆော်လမှန်မင်းကြီးက ဘုရင်တစ်ပါးအနေနဲ့ သူ့အလုပ်သူ လုပ်နိုင်အောင် ဥာက်ပညာကို တောင်းတာပါ။ သူ့အလုပ်ကို လုပ်ပေးပါလို့ ဘုရားကို မတောင်းပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဘာသာသူတို့လည်း သင့်ကို ဘုရားက လုပ်စေချင်တဲ့အလုပ်ကို သင်က ဘုရားကို မလုပ်ခိုင်းပါနဲ့။ “တပည့်တော်ရဲ့အလုပ်ကို ကိုယ်တော်လုပ်ပေးပါ” လို့ ဆုံးမတောင်းပါနဲ့။ ဒါဟာ ဘုရားအလိုတော် မဟုတ်ဘူး။ သင့်အလုပ်ကို သင်ကိုယ်တိုင်လုပ်ဖို့ ဘုရားက အလိုရှိပါတယ်။ ဆော်လမှန်မင်းကြီးလို့ ဘုရားခိုင်းတဲ့အလုပ်ကို လုပ်နိုင်ဖို့သာ ဥာက်ပညာကို တောင်းလျှောက်ပါ။

ဆော်လမှန်မင်းကြီးက အသက်ရှုည်ဖို့ ချမ်းသာဖို့ မတောင်းပေမဲ့ ဆော်လမှန်မင်းကြီးက အသက်ရှုည်တယ်၊ ချမ်းသာတယ်။ အရေးကြီးတာက ဘုရားတရားသာ အရင်ဦးစားပေး ရှာဖွေပါ။ နောက်မှ သင်လို့အပ်တာတွေကို ဘုရားက သင်မတောင်းပေမဲ့ ထပ်လောင်းပြီး ပေးပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ယေဇုံးဘုရားရှင်က မာတော်း ၆း ၃၃ မှာ “ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ဖြောင့် မတ်ခြင်းတရားကို ရွှေးဦးစွာ ရှာကြလော့။ ထိုအခါ သင်တို့အား ဤအရာအလုံးစုံကို ထပ်လောင်း၍ ပေးသနားတော်မူလိမ့်မည်”။ အဲဒါလို့ မဟုတ်ပဲ ဘုရားတရားရေးကို ဦးစားမပေးပဲ လောကရေးရာ အသက်ရှုည် ချမ်းသာဖို့ ဦးစားပေး အာရုံးကိုနေရင် သင် ချမ်းသာပေမဲ့ ထပ်လို့ချင်နေအုံးမှာပဲ၊ မပျော်နိုင်ဘူး။ သင် အသက်ရှုည်ရှုည် နေရပေမဲ့ မကျေမနပ်ဖြစ်နေမှာပဲ။

ဒါကြောင့် ဆော်လမှန်မင်းကြီးက စဉ်းစားဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ ဥာက်ပညာကို တောင်းတာပါ။ စစ်မှန်တဲ့ဥာက်ပညာက ဘုရားကို သိတယ်လေ။ တစ်ချို့က လောကပညာတွေ တတ်လို့သာ ဆရာဝန်ကြီးဖြစ်နေပေမဲ့ ဘယ်လောက် အ သလဲဆိုတော့ ဘုရားရှိမှန်းတောင် သူ မသိဘူး။ လောကမှာ ဘယ်လိုကျင့်ကြံနေထိုင်မှ အကောင်းဆုံးလဲဆိုတာ သူ မသိဘူး။ သေပြီးရင် ဘယ်ရောက်မလဲဆိုတာ သူ မသိဘူး။ တော်တော် သနားစရာကောင်းတဲ့ ပညာတတ်တွေပါပဲ။

ဘုရားပေးတဲ့ ဥာက်ပညာရှိသူက ဘုရား တည်ရှိမှန်း သိတယ်။ ဘယ်လိုကျင့်ကြံ နေထိုင်ရမလဲဆိုတာကိုလည်း ယေဇုံးဘုရားရှင် ဟောကြားတဲ့တရား ကျမ်းစာထဲက လေ့လာပြီး ကျင့်ကြံတတ်တယ်။ သေပြီးရင် ဘယ်ရောက်မလဲဆိုတာကိုလည်း ယေဇုံးဘုရားရှင်က ကိုယ်တိုင် သေရာမှုပြန်ရှင်ပြီး ကောင်းကင်ဘုံတက်ကြံပြသွားလို့ သေချာပေါက် သိနေတယ်။ ဒါကြောင့် သူဟာ

လောကမှာ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ နေထိုင်နိုင်တယ်။ ဒုက္ခာခံနိုင်တယ်။ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ရှင်သန်နိုင်တယ်။ တစ်နဲ့ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ထာဝရအသက်ချမ်းသာကို ကောင်းကင်ဘုံးမှာ ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေချာပေါက်သိနေလို့ ဒီလောကမှာ အရာရာကို စွန့်လွှတ်နိုင်တာပေါ့။ အော် ဥာဏ်ရှိပါပေါတယ်။

ယနေ့ကျမ်းစာမှာ ယေဇာဘုရားရှင် မိန့်တော်မှုတဲ့ ဥပမာပုံပြင်ထဲမှာ လူတစ်ယောက်ဟာ သူများလယ်ကို အားဖြင့်ရင်းနဲ့ လယ်ထဲမှာ ရွှေအိုးတစ်လုံး တွေ့ခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့ သူက အဲဒီရွှေအိုးကို လယ်ထဲ ပြန့်ဝှက်ထားခဲ့တယ်။ သူက ချက်ချင်း အိမ်ပြန်သွားပြီး ကိုယ့်မှာ ရှိသမျှအားလုံး အိမ်၊ မြေကွက်၊ ဥစ္စာ ပစ္စည်း အကုန်ရောင်းချဖြီး ရတဲ့ငွေနဲ့ အဲဒီလယ်ကွက်ကို ဝယ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ လယ်ကွက်ထဲက ရွှေအိုးဟာ သူ့ ရွှေအိုး ဖြစ်သွားတာပေါ့။ တန်ဖိုးကြီးလှတဲ့ ရွှေအိုးကို အပိုင်ရသွားပါတယ်။

ဘာသာသူတို့ ရွှေအိုးရှိတဲ့လယ်ကွက်ကို ဝယ်နိုင်ဖို့ ကိုယ့်မှာ ရှိသမျှကို ရောင်းချတာတောင် ဝမ်းသာအားရနဲ့ ရောင်းချတာ တဲ့။ ကျမ်းစာထဲမှာ သေချာပြန်ဖတ်ကြည့် “ထိုရတနာကို တွေ့သောသူသည် ငင်းကို ပြန်လည်ဝှက်ထားပြီး ဝမ်းသာအားရဖြင့် သွားကာ မိမိရှိသမျှကို ရောင်းချ၍ ထိုလယ်မြေကို ဝယ်ယူလေ၏” ကိုယ့်နေတဲ့အိမ်၊ ကိုယ့် ရှိသမျှကို ရောင်းတာတောင်မှ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ရောင်းတာနေ၏။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေကတော့ ထင်မှာပဲ။ “ဒီလူမှာ အိမ်ရောင်းလိုက်လို့ နေစရာမရှိ၊ စားစရာမရှိ ဖြစ်သွားတာတောင် သူက ဘာဖြစ်လို့ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေတာပါလိမ့်” လို့ အံ့သွေနေကြမှာပါပဲ။ တကယ့် ဥာဏ်ပညာရှိသူဆိုတာ အဲလို လူကို ခေါ်တာ။ တန်ဖိုးကြီးလှတဲ့အရာကို ရဖို့အတွက် ဘာမဆိုစွန့်လွှတ်ရတဲ့သူ ပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်အိမ် ရောင်းတာ၊ ကိုယ့်ရှိသမျှကို စွန့်လွှတ်တာတွေမှာ သူက အားရဝမ်းသာနိုင်တာကိုး။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေက ဥာဏ်မရှိတော့ ဒီလူ ဘူးလို့ ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေတာလဲဆိုတာ မသိကြဘူး။ ဘယ်သိမလဲ ဥာဏ်မှ မရှိတာ။

သူတော်စင်ဘဝကို လျှောက်လှမ်းနေကြတဲ့ သိုံးလရှင် စစ္စတဲ့ရဲတွေရဲ့ ဘဝတွေကို ကြည့်မယ်ဆိုရင် သူတို့မှာ ပကာသန အလုအပကို စွန့်လွှတ်ကြတယ်။ အပြင်လောကကို မထွက်ပဲ ဆုတောင်းရင်းနဲ့ နေနေကြတယ်။ ဆင်းဆင်းရဲရဲနေကြတယ်။ မိဘမဲ့တွေ၊ လူနာတွေနဲ့အတူ နေနေကြတယ်။ ဒီလို အခက်အခဲတွေနဲ့ စွန့်လွှတ် အနစ်နာခံနေကြတာတောင် ဘူးကြောင့် ဝမ်းသာအားရနဲ့ နေနိုင်ကြတာလဲဆိုတာ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လောကသားတွေက သိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်သိမလဲ ဥာဏ်မှ မရှိတာ။

တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ထာဝရအသက်ကို ကောင်းကင်ဘုံးမှာ ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေချာပေါက်သိလို့ အခု ခရစ်ယာန်တွေက ဒုက္ခာအခက်အခဲကို ဝမ်းသာအားရနဲ့ ခံထမ်းနေတာပါပဲ။ ဒုက္ခာအခက်အခဲကို ခံထမ်းတာတောင် ဝမ်းသာအားရနဲ့ ခံထမ်းတာဆိုတော့ လောကသားတွေက ဒါကို သိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်သိမလဲ ဥာဏ်မှ မရှိတာ။

အခု ခရစ်ယာန်တွေက ကိုယ့်ကို ထိခိုက်ကျိုးလွန်သူတွေကို ဝမ်းသာအားရနဲ့ ခွင့်လွှတ်နိုင်ကြတယ်။ ခွင့်လွှတ်တာတောင် ဝမ်းသာအားနဲ့ ခွင့်လွှတ်တာဆိုတော့ ဘာကြောင့် ခွင့်လွှတ်ရာမှာ ဝမ်းသာအားရနိုင်ကြတာလဲဆိုတာ လောကသားတွေက သိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဘယ်သီမလဲ । ဥာဏ်မှ မရှိတာ။

ဘုရားပေးတဲ့ ဥာဏ်ပညာနဲ့ မကောင်းမှုကို ရွှေ့ပြီး ကောင်းမှုကို လုပ်နိုင်ကြဖို့က အခြေခံကျပါတယ်။ မကောင်းမှု အပြစ်ဒုစရိတ်တွေက ကိုယ့်ကို ဆုံးကျိုးတွေ ခံစားရစေတယ်။ ကောင်းမှု လုပ်ရပ်တွေက ကိုယ့်ကို ကောင်းကျိုးတွေ ခံစားရစေတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကို ဆုံးကျိုးတွေပေးမည့် အပြစ်ဒုစရိတ်လုပ်ရပ်မှန်သမျှကို ဖယ်ထုတ်ပစ်ရမယ်။ ယနေ့ ယေဇုံဘုရားရှင် မိန့်တော်မှုတဲ့ ပိုက်ဂွါန်၏ပုံဌာပမာတဲ့မှာ မကောင်းတဲ့ငါးတွေကို အပြင်ဘက် လွှင့်ပစ်လိုက်ကြသလိုပေါ့။ ကိုယ့်စိတ်နှင့်လုံးသားတဲ့မှာ ကောင်းတဲ့စိတ်ထားကိုသာမွေးမြှုကြရမယ်။ ဒါကို ဥာဏ်ပညာရှိရှိ လုပ်နိုင်စေချင်တယ်။ မကောင်းမှန်းသိရဲ့သားနဲ့ ဆက်လုပ်နေတာဟာ ဥာဏ်ပညာမဲ့ရာရောက်ပါတယ်။

ယနေ့ ကျမ်းစာရဲ့နှိပ်ဂုံးချုပ်မှာ ယေဇုံးဘုရားရှင်က “ကောင်းကင်နှင့်တော်၏ အကြောင်းအရာတို့ကို သင်ကြားတတ်မြောက်ပြီးသောကျမ်းတတ်ဆရာမည် သည်ကား မိမိ၏ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲမှ ဥစ္စာပစ္စည်း အသစ်နဲ့အဟောင်းတို့ကို ထူတ်ဖော်ပြတတ်သောအိမ်ရှင်နှင့် တူသည် ” လို့ မိန့်တော်မှုထားပါတယ်။ ယေဇုံးဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က တစ်ချို့ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တွေဟာ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာရဲ့ ဆိုလိုရင်းကိုလည်း နားမလည်၊ အခု ယေဇုံးဘုရားရှင် ဟောပြောတဲ့ ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာကိုလည်း မမြှင့်တတ် ဖြစ်နေပါတယ်။ ကျမ်းစာကို တကယ်တတ်ကျမ်းသူက ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာရော့၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာတွေမှာပါတဲ့ အတိုင်း ယုံကြည်နိုင်ပြီးတော့ ယုံကြည်တဲ့အတိုင်း ဘဝမှာ လက်တွေကျင့်ကြံနေထိုင်တဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါလို ကျမ်းစာရဲ့လမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း၊ ဘုရားရဲ့တရားတော်အတိုင်း နေထိုင်အသက်ရှင်တာက အမှန်ဆုံးပဲဆိုတာ သိနားလည်သူဟာ ဥာဏ်ပညာ အရှိနှုံးသူပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နားဆင်သူအားလုံးအပေါ် ဘုရားသခင်ရဲ့ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများ ခံစားကြရပါစေ။